

כוח רב לגדולות — אך מה בדבר קטנות:

כי — באם לא יורתנו מצבים כאלה, או לא ידוכאו במהירות — הרי יהיה גלום בהם הסיכון כי נקלע אל תוך אותה מלחמה גדולה אשר מטרטנו היא להמנע ממנה.

על כן, הכרחית לדעת גנרל טיילור, אסטרטגיה פוליטית וצבאית כזאת אשר ניתן יהיה לסגלה בגמישות אל צרכיהם של מצבים לא־ראינום־מראש — ושלא תהיה כבולה אל שום מערכת כל־ינשק יחידה בלבד, או אל תפיסת־יסוד יחידה בלבד על דמותן של מלחמות בעתיד. בדברו על מערכת כל־ינשק יחידה ותפיסת־יסוד יחידה נתכון גני טיילור לסכנה שבהעמדת הכל על ה־קלף־האחד של מערכת כל־ינשק אטר־מיים (כולל אותה, א־יוריה אסטרטגית המכוונת לשמש אחד האמצעים העיקריים להנחתת כל־הינשק מהסוג הגיל).

יצוין, כי קריאות־אוהרה דומות הושמעו בשנים האחרונות לא פעם — במאמריהם של ס. פולס, ב. לידלהארס ואחרים — והובאו אף לידעתו של הקורא הצבאי העברי; ואת הרקע להערכת גני טיילור בענין מיעוטי־היכולת לטיפול צבאי מהיר שימונע בעד פרוץ מלחמה־אטומית מהנה, כנראה, ב־יהשאר עדותו של גני גאבין בסוגית האפשרויות להסטה אסטרטגית של גופי־צבא (ראה — ב־מערכות חוב ק"ג, עמ' 101—106, ועמ' 110).

מה בין עצמה־אטומית כבירה — לבין חוסר־אונים ל־מלחמה רגילה?

אגדת מידאס מלך־פריגיה, אשר מרוב זהב גזע מרעב — איננה כנראה אגדת־קדומים בלבד. ידיעה ע־דכונית בהחלט — על הדברים שהושמעו ע־י הגנרל טכטול טיילור, ראש־המטה של צבא ארה"ב, באמצע חודש דצמבר 1956 — מעידה כי אגדת־מידאס זו מסמלת גם מצב קיימ־בפועל כיום. (והוא מצב־דברים אשר, ב־יהשאר, השפעה ישירה לו גם על המצב הנוכחי במזרח־התיכון). בהודעה הנ"ל אמר גנרל טיילור כי כוח־המתח האטומי האדיר למהלומת־תגמול, אשר סופח ע־י ארה"ב — אין בו משום קוֹר ישרי לפתרון של בעיות במזרח־התיכון, וכן לא היה בו כדי להרתיע גילויי אלימות גסה בהונגריה. לדבריו, כוח־הרתיע זה פעל ללא־ספק רבות לקיום השלום הגדול — כלומר, לריסון מלחמה אטומית כללית — אולם הוא לא הספיק בשביל לקיים את השלום ה־קטן — דהיינו, לרסן תוקפנות מקומית. עובדות אלו חייבות להזכיר לנו את האפשרות כי מצבי מלחמה קטנה יארעו אף מתחת לאפיריון של הרתעה הודית שבתחום עצמה־אטומית־רבתי — וכן את הצורך באמצעים מספיקים לטיפול מהיר במצבים כאלה.

מלחמות צודקות ומלחמות בלתי־צודקות

מלחמות צודקות — הן מלחמות אשר ברית־המועצות גאלצת לנהלן

(פרופ' קולי א.א. סטרוקוב, בספרו "תולדות אמנות המלחמה", בית־ההוצאה הצבאי למיניסטריון־ההגנה של ברה"מ, שלהי 1955, כרך ו, המבוא, עמ' vi)

מלחמות בלתי־צודקות הן מלחמות המכוונות נגד ברית־המועצות וארצות הדמוקרטיה העממית (שם, המבוא, עמ' vii)

תגבורת ותחלופת במלחמות־עתיד — כיצד?

שניה, הטוענת כי אף במלחמה מסוג זה, באם תמשך יותר מימים־מספר (שאם לא־יכן לא יהיה ערך לשאלה כולה) יוסיף להתקיים תהליך ה־"שחיקה" מסיבות שאינן קשורות בפגיעות בקרב — שמעריכים אותה בקרוב לשמונה אחוזים לחודש — וממילא לא יפוג הצורך ב־בטיסית־תחלופת מיוחדים. אנב הזכרת ויכוח זה מענין לציין עוד כי בין הנימוקים נגד שמירה עקבית־מדי על עקרונ הקרב־הטריטוריאלי ביחידות מיליציוניות (כגון, דיביזיות, המשמרה־הלאומי בצבא ארה"ב) מביאים עתה גם את הנימוק: מה תהיה ההרגשה בעיר לא גדולה זו או אחרת באם יפגע קליע־אטומי דוקא ביחידה המורכבת כולה על טהרת בני אותו מקום — והמכילה אולי כמעט את כל הגברים הצעירים־פחות־א־יותר שבזו?

במעגל הבריורים המתנהלים מעל דפי העתונות־הצבאית של העולם הגדול מופיעה בזמן האחרון שאלת אופן הכנתם והגשתם במלחמות־עתידיות של אנשי־תחלופת ותגבורות ל־כוחות שבירת־הקרב. בין אנשי־צבא אמריקאים, למשל, הטי המנו שתי דעות. אחת, הנשענת על התנחה (המקבלה, כנראה, על כולם) שבמלחמת אטומיות לא־עוד יצאו מכלל־פעולה פורטים כי אם יחידות שלמות (ומובר בדרך כלל בגדודים) והאומרת על־כן כי לא יהיה עוד טעם לקיים בסיסי אימון ותחלופת מיוחדים להכשרת אנשי תחלופת, כי אם נחזק יהיה, ששט, להחזיק במצב של אימון שלמ־עד־כמה־שאפשר מספר יחידות־תחלופת (גדודים), שתשלחנה בכוח־הצורך לת־סום את מקומן של יחידות שהושמדו במגיעה אטומית; ודעה